

20. Наукові обчислення

T20.1 Сформулювати гіпотези щодо наявності та значень границь послідовностей $\{a_n\}$. Для цього побудувати масиви нмтру зі значеннями n та a_n . Припустити, що границя послідовності $\{a_n\}$ дорівнює b . Для заданого малого $\varepsilon > 0$ перевірити, що у масиві a_n , починаючи з деякого k , для $m > k$ $|a_m - b| < \varepsilon$.

Графічно відобразити елементи послідовності, а також пряму $y = b$. Побудувати графік смуги $(b - \varepsilon, b + \varepsilon)$ та показати, що усі елементи a_n , при $n > k$, потрапляють у цю смугу. Самостійно підібрати масштаб осей для ілюстрації наявності границі.

Розглянути границі:

$$a) \ b = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{(n + \frac{n}{3} + \dots + \frac{n}{3^n})(n-3)^{\sqrt{n}}}{2n^2 + 5}.$$

$$б) \ b = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{(n-1)^4 - (n+2)^4}{(2n+1)^3 + (n-1)^3}$$

$$в) \ b = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n^{\sqrt[7]{n}} + \sqrt[4]{16n^8} + 5}{(n + \sqrt[3]{n})^{\sqrt[5]{n^5}} - 1}$$

$$г) \ b = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{\sqrt{n(n^4 + 1)} - \sqrt{(n^3 - 1)(n^2 + 2)}}{\sqrt{n}}.$$

$$д) \ b = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{\sqrt[3]{2n^4 + n^3 + 1} - n \sqrt[3]{2n + 3}}{\sqrt[3]{n + 1}}.$$

$$е) \ b = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{(\cancel{n} + \frac{\cancel{n}}{3} + \dots + \frac{\cancel{n}}{3^n})(\cancel{n} - 3)^{\sqrt{\cancel{n}}}}{\cancel{2n^2} + \cancel{5}}.$$

$$ж) \ b = \lim_{n \rightarrow \infty} \left| \frac{1}{n} - \frac{2}{n} + \frac{3}{n} - \dots + \frac{(-1)^{n-1} n}{n} \right|.$$

$$з) \ b = \lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{1}{n} \right)^n$$

$$і) \ b = \lim_{n \rightarrow \infty} \left(\frac{5n^2 + 7n + 1}{5n^2 + 3n + 6} \right)^{n-3}.$$

$$и) \ b = \lim_{n \rightarrow \infty} 2n(\sqrt{n^2 + 1} - n)$$

$$\kappa) \ b = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n^\alpha}{a^n} \ (\alpha > 0, a > 1)$$

$$\lambda) \ b = \lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{n}$$

$$\mu) \ b = \lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 - \frac{2}{3} + \left(\frac{2}{3}\right)^2 - \left(\frac{2}{3}\right)^3 + \dots + (-1)^n \left(\frac{2}{3}\right)^n \right)$$

$$\eta) \ b = \lim_{n \rightarrow \infty} (\sqrt[3]{n^2 - n^3} + n)$$

$$\omicron) \ b = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{\cos n - e^{n-1}}{e^n + \pi^{\frac{n}{2}}}.$$

T20.2 Виконати наближене обчислення π наближенням кола рівносторонніми n -кутниками. Для цього порахувати периметр рівностороннього n -кутника. Розглянути n -кутники з числом сторін $n = 2^k$, $k = 2, 3, 4, \dots$. Використати масиви numpy.

Зобразити на графіках коло та n -кутник. Зберегти відео (виконати анімацію) для різних значень k .

T20.3 Виконати наближення функції $f(x)$ на відрізку $[a, b]$ частиною ряду Тейлора, що є розкладом $f(x)$ у 0. Взяти перші n доданків для $n = 1, 2, \dots, m$, де m – задане число. Побудувати графіки функції та її наближення. Зберегти відео (виконати анімацію) для різних значень n . Використати масиви numpy. Розв'язати задачу для функції $f(x)$:

$$a) \ y = \sin x = x - \frac{x^3}{3!} + \frac{x^5}{5!} - \dots;$$

$$б) \ y = \cos x = 1 - \frac{x^2}{2!} + \frac{x^4}{4!} - \dots;$$

$$в) \ y = \operatorname{sh} x = x + \frac{x^3}{3!} + \frac{x^5}{5!} + \dots;$$

$$г) \ y = \operatorname{ch} x = 1 + \frac{x^2}{2!} + \frac{x^4}{4!} + \dots;$$

$$\text{д)} \quad y = e^x = 1 + \frac{x^1}{1!} + \frac{x^2}{2!} + \dots;$$

$$\text{е)} \quad y = \ln(1+x) = x - \frac{x^2}{2} + \frac{x^3}{3} - \dots (|x| < 1);$$

$$\text{ж)} \quad y = \frac{1}{1+x} = 1 - x + x^2 - x^3 + \dots (|x| < 1);$$

$$\text{з)} \quad y = \ln \frac{1+x}{1-x} = 2 \cdot \left[\frac{x}{1} + \frac{x^3}{3} + \frac{x^5}{5} + \dots \right] (|x| < 1);$$

$$\text{і)} \quad y = \frac{1}{(1+x)^2} = 1 - 2 \cdot x + 3 \cdot x^2 - \dots (|x| < 1);$$

$$\text{к)} \quad y = \frac{1}{(1+x)^3} = 1 - \frac{2 \cdot 3}{2} \cdot x + \frac{3 \cdot 4}{2} \cdot x^2 - \frac{4 \cdot 5}{2} \cdot x^3 + \dots (|x| < 1);$$

$$\text{л)} \quad y = \frac{1}{1+x^2} = 1 - x^2 + x^4 - x^6 + \dots (|x| < 1);$$

$$\text{м)} \quad y = \sqrt{1+x} = 1 + \frac{1}{2} \cdot x - \frac{1}{2 \cdot 4} \cdot x^2 + \frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4 \cdot 6} \cdot x^3 - \dots (|x| < 1);$$

$$\text{н)} \quad y = \frac{1}{\sqrt{1+x}} = 1 - \frac{1}{2} \cdot x + \frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4} \cdot x^2 - \frac{1 \cdot 3 \cdot 5}{2 \cdot 4 \cdot 6} \cdot x^3 + \dots (|x| < 1);$$

$$\text{о)} \quad y = \arcsin x = x + \frac{1}{2} \cdot \frac{x^3}{3} + \frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4} \cdot \frac{x^5}{5} + \dots (|x| < 1).$$

T20.4 Виконати завдання T20.3 для заданої функції $f(x)$ на відрізьку $[a, b]$ (варіанти а) – о)) без побудови відео (анімації). Взяти для наближення перші m членів ряду.

Замість відео на графіку функції та її наближення залити кольором ділянки неспівпадіння функції та наближення. Окрім цього, побудувати графік функції $g(x)$, яка набуває значення модуля різниці між функцією $f(x)$ та її наближенням.

Порахувати методом Монте-Карло середню похибку наближення як корінь відношення площі фігури (фігур) між кривими графіків функції на відрізьку

[a, b] до площі охоплюючого прямокутника. В якості охоплюючого прямокутника взяти границі осей, які розраховує matplotlib.

T20.5 Нехай ми маємо послідовність точок $(x_0, y_0), (x_1, y_1), \dots, (x_n, y_n)$. При цьому, $x_0 < x_1 < \dots < x_n$. Будемо вважати, що точки y_i є значеннями деякої функції f у точках x_i . Інтерполяцією називається побудова функції f у всіх точках на проміжку $[x_0, x_n]$.

Одним із способів інтерполяції є застосування інтерполяційного поліному Лагранжа, який будується за формулою:

$$P_L(x) = \sum_{k=0}^n y_k L_k(x), \quad \text{де } L_k(x) = \prod_{i=0, i \neq k}^n \frac{x - x_i}{x_k - x_i}$$

Виконати наближення інтерполяційним поліномом Лагранжа функції $\sin(x)$ на відрізку $[0, 2\pi]$ у $(n+1)$ точці, де $n = 2^k$, $k = 2, 3, 4, \dots$ (скласти функцію для обчислення $P_L(x)$) Використати масиви numpy.

Зобразити на графіках функції $\sin(x)$ та $P_L(x)$. Зберегти відео (виконати анімацію) для різних значень k .

T20.6 Виконати завдання T20.5 без побудови відео (анімації).

Замість відео на графіку функції та її наближення залити кольором ділянки неспівпадіння функції та наближення. Окрім цього, побудувати графік функції $g(x)$, яка набуває значення модуля різниці між функцією $\sin(x)$ та її наближенням.

Порахувати методом Монте-Карло середню похибку наближення як корінь відношення площі фігури (фігур) між кривими графіків функції на відрізку $[a, b]$ до площі охоплюючого прямокутника. В якості охоплюючого прямокутника взяти границі осей, які розраховує matplotlib.

T20.7 В умовах завдань T20.5, T20.6, окрім інтерполяції поліномом Лагранжа, виконати також лінійну інтерполяцію функцією $\sin(x)$ у тих же n точках. Лінійна інтерполяція – це наближення функції відрізками прямих $[(x_i, y_i), (x_{i+1}, y_{i+1})]$.

На графіках функції та її наближення поліномом Лагранжа та лінійною інтерполяцією залити кольором ділянки неспівпадіння функції та наближення.

Порахувати методом Монте-Карло середню похибку наближення як корінь відношення площі фігури (фігур) між кривими графіків функції на відрізку $[a, b]$ до площі охоплюючого прямокутника. В якості охоплюючого прямокутника взяти границі осей, які розраховує matplotlib.

Порівняти точність лінійної інтерполяції та інтерполяції поліномом Лагранжа.

T20.8 Скласти програму перетворення дійсного вектору за наступним правилом: всі від'ємні компоненти вектору перенести до його початку, а всі

інші - до кінця, зберігаючи початкове взаємне розташування як серед від'ємних, так і серед інших компонент. Використати масиви numru та векторизувати програмний код.

T20.9 Скласти програму обчислення норм дійсної матриці порядку n

$$\text{а) } \|A\|_1 = \max_{1 \leq j \leq n} \sum_{i=1}^n |a_{ij}|, \text{ б) } \|A\|_2 = \max_{1 \leq j \leq n} \sum_{i=1}^n |a_{ij}|$$

Використати масиви numru та векторизувати програмний код.

T20.10 Скласти програму, яка перевіряє, чи є задана квадратна матриця з цілих чисел ортонормованою, тобто. такою, в якій скалярний добуток кожної пари різних рядків дорівнює 0, а скалярний добуток кожного рядка на себе дорівнює 1.

Використати масиви numru та векторизувати програмний код.

T20.11 Скласти програму, що перевіряє чи є задана квадратна матриця з цілих чисел магічним квадратом, тобто такою, в якій суми елементів в усіх рядках і стовпчиках однакові.

Використати масиви numru та векторизувати програмний код.

T20.12 Скласти програму, що перевіряє чи є задана квадратна матриця

а) верхньою трикутною

б) нижньою трикутною

Використати масиви numru та векторизувати програмний код.

T20.13 Задані координати n точок на площині $(x_1, y_1), \dots, (x_n, y_n)$. Знайти номери двох точок, відстань між якими найбільша (вважати, що така пара точок єдина), та саму відстань.

Використати масиви numru. Точки розмістити у двовимірному масиві $2 \times n$. Побудувати тривимірний масив усіх можливих пар точок. Для побудови використати індексні масиви. Описати векторизовану функцію, яка обчислює відстань між 2 точками.

T20.14 Задані координати n точок на площині $(x_1, y_1), \dots, (x_n, y_n)$. Знайти номери трьох точок, які утворюють трикутник найбільшого периметру, та сам периметр.

Використати масиви numru. Точки розмістити у двовимірному масиві $2 \times n$. Побудувати тривимірний масив усіх можливих трійок точок. Для побудови використати індексні масиви. Описати векторизовану функцію, яка обчислює периметр трикутника, що утворений 3 точками.

T20.15 Задані координати n точок на площині $(x_1, y_1), \dots, (x_n, y_n)$. Знайти кількість рівносторонніх трикутників, утворених цими точками.

Використати масиви `numpy`. Точки розмістити у двовимірному масиві $2 \times n$. Побудувати тривимірний масив усіх можливих трійок точок. Для побудови використати індексні масиви. Описати векторизовану функцію, яка перевіряє, чи є трикутник, утворений 3 точками, рівностороннім.

T20.16 Скласти програму пошуку найменшого серед найбільших елементів рядків квадратної дійсної матриці порядку n , тобто

$$\min_{1 \leq i \leq n} \max_{1 \leq j \leq n} \{a_{ij}\}.$$

Використати масиви `numpy` та векторизувати програмний код.

T20.17 Виконати наближене обчислення π методом Монте-Карло. Для цього наближено обчислити площу півкола радіусом 1 з центром у початку координат. Використати масиви `numpy`. Зобразити на графіку півколо та охоплюючий прямокутник.

T20.18 Вам пропонують зіграти у таку гру. Ви платите 1 одиницю грошей. Кидають 4 кості. Якщо сума не перевищить 9, Ви отримуєте 10 одиниць грошей. Чи будете Ви у виграші після багаторазового повторення гри?

Розв'язати задачу методом Монте-Карло з використанням масивів `numpy`.

Векторизувати програмний код.

Гра вважається чесною, якщо сума винагороди дорівнює витраченим грошам, за умови ймовірного виграшу. Справедлива сума винагороди при вкладанні у кожену гру 1 одиниці грошей становить $1/p$, де p – ймовірність виграшу.

T20.19 Нехай ви граєте у гру під назвою «кrap». Гра полягає у наступному. Ви кидаєте 2 кості. Якщо сума кrapок на поверхнях костей буде 7 або 11 (випаде 7 або 11), - ви виграєте одразу. Якщо випаде 2, 3 або 12, - ви програєте одразу. Якщо ж випаде інше число (яке в подальшому називається «ваше число»), - ви продовжуєте кидати кості, поки не випаде 7 (у цьому випадку Ви програєте) або ваше число (у цьому випадку Ви виграєте). Яка ймовірність виграшу у цю гру?

Розв'язати задачу методом Монте-Карло з використанням масивів `numpy`.

Векторизувати програмний код.

T20.20 Нехай в завдання T20.19 Ви зробили ставку на результат гри у 1 одиницю грошей. У разі програшу, ви програєте свою ставку. Якщо ж Ви виграєте, то виграш визначається наступним чином:

- якщо Ви виграєте одразу, викинувши 7 або 11, Ви отримуєте виграш у розмірі ставки;
- якщо Ваше число 6 або 8 і ви виграєте, Ви також отримуєте виграш у розмірі ставки;
- якщо ж Ваше число 4 або 10 і ви виграєте, Ви отримуєте виграш у розмірі подвійної ставки;

- нарешті, якщо Ваше число 5 або 9 і ви виграєте, Ви отримуєте виграш у розмірі $3/2$ ставки.

Скільки грошей в середньому Ви виграєте або програєте за одну гру?

Розв'язати задачу методом Монте-Карло з використанням масивів numpy.

Векторизувати програмний код.

T20.21 Нехай гравець у казино грає у гру, що складається з окремих незалежних раундів. Ймовірність виграшу раунду дорівнює p . Якщо після якогось раунду капітал гравця становить N одиниць грошей, то такий гравець визнається переможцем та видаляється з казино. Яка ймовірність того, що гравець під час гри рано чи пізно втратить всі гроші, якщо він має початковий капітал K ?

Розв'язати задачу методом Монте-Карло з використанням масивів numpy.

Для моделювання можна вважати, що ймовірність p кратна 0.1 , тобто $p \cdot 10$ – ціле число.

Векторизувати програмний код.

T20.22 Ще одна задача Шевальє де Мера, яку він ставив Блезу Паскалю, - це справедливий розподіл грошей між гравцями, якщо гра переривається, не дібівши кінця. Нехай є 2 гравці з однаковим хистом до гри: A та B . Нехай вони грають у гру, у якій за кожен виграний раунд дається один бал. Той, хто набрав n балів, виграє гру та забирає банк. В якій пропорції чесно розділити гроші між гравцями, якщо гру перервано, коли A набрав a балів, а B – b балів. Зрозуміло, що чесним розподіл буде тоді, коли гроші будуть розподілені пропорційно ймовірності виграшу кожного з гравців.

Розв'язати задачу методом Монте-Карло з використанням масивів numpy.

T20.23 У капелюсі є 12 кульок: по 4 кульки червоного, синього та чорного кольору. За один раз витягають 3 кульки. Яка ймовірність того, що з них не менше 2 чорних?

Розв'язати задачу методом Монте-Карло з використанням масивів numpy.

Векторизувати програмний код, наскільки можливо.

T20.24 У капелюсі є $m \cdot k$ кульок: по k кульок m кольорів ($m > 1$). За один раз витягають d кульок ($1 < d \leq k$). Яка ймовірність того, що всі вони одного кольору?

Розв'язати задачу методом Монте-Карло з використанням масивів numpy.

Векторизувати програмний код, наскільки можливо.

T20.25 Описати клас `Decks`, який призначений для моделювання великої кількості випробувань з роздавання гральних карт. Одна колода карт складається максимум з 52 карт (по 13 карт 4 мастей). Гідність карт від 2 до 10, а також валет, дама, король, туз. Масті – піки, трефа, бубни, черви. У тій чи іншій грі може встановлюватись обмеження щодо мінімальної гідності карт (наприклад, починаючи з 7). При одному роздаванні карт колода

тасується випадковим чином та m гравцям роздають по n карт. Інші карти залишаються в колоді. Гравець, якому роздають карти, називається «рукою». Зовнішнє представлення карти – це кортеж з двох полів, що є рядками (<гідність>, <масть>). Для використання масивів `numpy` кожен карту у внутрішньому представленні можна закодувати цілим числом: гідність – від 2 (2) до 14 (туз), масть – 1, 2, 3, 4 помножити на 100. Так, наприклад, 9 трефа буде мати код 209. Для отримання масті карти k достатньо виконати $k // 100$, а для отримання гідності достатньо виконати $k \% 100$.

Клас `Decks` повинен містити методи для перетворення карти з зовнішнього представлення у внутрішнє та навпаки, метод роздавання карт, метод «фіксованого» роздавання та, можливо, інші методи. Метод роздавання карт повинен повертати тривимірний масив з N випадковим чином розданих колод (m гравцям по n карт всього $m*n*N$) а також двовимірний масив – залишків N колод. Метод фіксованого роздавання повинен фіксувати карти на першій руці та випадковим чином роздавати їх на всі інші руки.

Застосувати клас `Decks` для розв'язання задачі: 4 гравцям роздають по 5 карт. Обчислити ймовірність того, що на будь-якій руці опиняться:

а) 4 карти однакової гідності.

б) 5 карт однієї масті, гідність яких після сортування монотонно зростає на 1. Розв'язати задачу методом Монте-Карло з використанням масивів `numpy`. Векторизувати програмний код, наскільки можливо.

T20.26 В умовах попередньої задачі, зафіксувати якісь 5 карт на 1 руці, виконати фіксоване роздавання на інші руки та обчислити ймовірність того, що на будь-якій руці, окрім першої, опиняться:

а) 4 карти однакової гідності.

б) 5 карт однієї масті, гідність яких після сортування монотонно зростає на 1. Розв'язати задачу методом Монте-Карло з використанням масивів `numpy`. Векторизувати програмний код, наскільки можливо.

T20.27 Застосувати клас `Decks` для моделювання розкладів при грі у преферанс. У цю гру грають колодою з 32 карт, починаючи з 7, роздають 3 гравцям по 10 карт, 2 карти залишаються у «прикупі». Старшинство карт – у порядку зростання гідності. На основі аналізу власних карт один з гравців може вибороти право визначати гру. Цей гравець бере прикуп, скидає 2 «зайві» карти та оголошує козирну масть, яка «б'є» інші масті, а також кількість взятків, які він зобов'язується взяти. При кожному ході кожен з гравців кладе 1 карту та розігрується 1 взятків, яку забирає старша карта або козирна карта (старша з козирних карт, якщо їх декілька). Кожен з гравців зобов'язаний класти карту тієї масті, з якої зроблено хід. Якщо цієї масті немає, - то козирну карту. Якщо козирної карти немає, то будь-яку карту. Право наступного ходу отримує гравець, який взяв останню взятків.

Для того, щоб при власному першому ході гарантовано взяти всі 10 взятків треба мати у масті, яка буде оголошена козирною, одну з таких комбінацій карт:

- туз, король, дама, валет;
- туз, король, дама та 2 будь-які менші карти;
- туз, король та 4 будь-які менші карти;
- туз та 6 будь-яких менших карт;
- всі вісім карт однієї масті.

Треба також мати всі старші карти в усіх інших наявних мастях (або комбінацію у ще одній масті туза, короля, дами та 2 будь-яких менших карт за умови не більше 5 карт у козирній масті).

Знайти ймовірність наявності на будь-якій руці розкладу, що дозволяє за умови власного першого ходу гарантовано взяти всі 10 взятків:

а) без урахування прикупу;

б) з урахуванням прикупу.

Розв'язати задачу методом Монте-Карло з використанням масивів numpy. Векторизувати програмний код, наскільки можливо.

T20.28 В умовах попередньої задачі визначити ймовірність розкладів при грі у «мізер». Якщо один з гравців зобов'язується зіграти мізер, це означає зобов'язання за будь-яких умов не взяти жодної взятки. Для того, щоб гарантовано не взяти жодної взятки, за умови не власного першого ходу, треба у кожній наявній масті мати одну з таких комбінацій карт:

- комбінацію з однієї карти 7
- комбінацію з 2 карт 7, 8
- комбінацію з 2 карт 7, 9
- комбінацію з 3 карт: одну з комбінацій з 2 карт плюс 9 (для 7, 8) або 10 або валет
- комбінацію з 4 карт: одну з комбінацій з 3 карт плюс 10 або валет (якщо 10 або валет немає у комбінації з 3 карт) або дама або король
- комбінацію з 5 або більше карт: одну з комбінацій з 4 карт плюс будь-які старші карти

Знайти ймовірність наявності на будь-якій руці розкладу, що дозволяє за умови не власного першого ходу гарантовано не взяти жодної взятки:

а) без урахування прикупу;

б) з урахуванням прикупу.

Розв'язати задачу методом Монте-Карло з використанням масивів numpy. Векторизувати програмний код, наскільки можливо.

T20.29 В умовах задачі T20.28 визначити ймовірність розкладів при фіксованому роздаванні. Зафіксувати на першій руці карти так, щоб найкраща потенційно козирна масть складалась з 4 карт а також 2 карти, скинуті після взяття прикупу. Виконати фіксоване роздавання. Знайти ймовірності того, що на другій та третій руці інші 4 карти цієї масті роздано у співвідношенні 4:0, 1:3, 2:2, 3:1, 0:4.

T20.30 Клас Drunkard2D, що моделює випадковий шлях у двовимірному просторі, реалізований наступним чином:

```
class Drunkard2D:
    '''Клас, що реалізує випадковий шлях у двовимірному просторі ("хода п'яниці").'''

    def __init__(self, num_drunkards, init_pos = None, is_limited = False,
bounds = None):
        self._n_d = num_drunkards          #кількість точок
        self._is_limited = is_limited       #чи обмежена область
        self._bounds = bounds              #границі області (прямокутник)

        self._pos = init_pos                #позиції всіх точок
        if self._pos is None:
            #якщо позиції не задано, встановлюємо всі у (0,0)
            self._pos = np.zeros(self._n_d * 2)
            self._pos.shape = (2, self._n_d)
            if self._is_limited:
                #якщо задано границі, встановлюємо всі точки у середину
області
                xmin, ymin, xmax, ymax = self._bounds
                x = (xmin + xmax) // 2
                y = (ymin + ymax) // 2
                self._pos += np.array([[x], [y]])

        self._dirs = np.array([[[-1, 0], [0, -1], [1, 0], [0, 1]]) #можливі
рухи
        self._dirs = np.transpose(self._dirs) #зручніше мати транспонований
масив

        self.fig_count = 0 #номер рисунку

        plt.hold(False)      #кожного разу буде малювати нове зображення,
                             #а не доповнювати попереднє

    @property
    def bounds(self):
        '''Властивість границі (читання).'''
        return self._bounds

    @bounds.setter
    def bounds(self, new_bounds):
        '''Властивість границі (встановлення).'''
        self._bounds = new_bounds

    @property
    def pos(self):
        '''Властивість позиції точок (тільки читання).'''
        return self._pos

    def _push_into_bounds(self):
        '''Повернути всі точки у межі області.'''
        xmin, ymin, xmax, ymax = self._bounds
        self.pos[0][self.pos[0] < xmin] = xmin + 1
        self.pos[0][self.pos[0] > xmax] = xmax - 1
        self.pos[1][self.pos[1] < ymin] = ymin + 1
        self.pos[1][self.pos[1] > ymax] = ymax - 1

    def step(self):
        '''Зробити один крок у моделюванні.'''
```

```

#масив індексів для подальшого формування масиву приростів
ids = np.random.random_integers(0, 3, self._n_d)
#
# print(ids)
# print(self._dirs)

#масив приростів чергового кроку
dxy = self._dirs[:,ids]
#
# print(dxy)
self._pos += dxy
if self._is_limited:
    self._push_into_bounds()

def msteps(self, m):
    '''Зробити m кроків у моделюванні.'''
    for i in range(m):
        self.step()

def plot(self):
    '''Побудувати графік стану моделі.'''
    #set axes
    if self._bounds is None:
        xmin = ymin = -100
        xmax = ymax = 100
    else:
        xmin, ymin, xmax, ymax = self._bounds
    plt.plot(self._pos[0], self._pos[1], 'ob')
    plt.axis([xmin, xmax, ymin, ymax])

def show(self):
    '''Побудувати та показати графік стану моделі.'''
    self.plot()
    plt.show()

def savefig(self, path):
    '''Побудувати та зберегти графік стану моделі у файлі.

    path - шлях до файлу, включаючи фінальний символ
    поділу каталогів ('/' або '\').
    Файл має ім'я відповідно масці
    tmpXXXXXX.png, деXXXXXX - номер рисунку
    '''
    self.fig_count += 1
    fname = "tmp{:0>5}.png".format(self.fig_count)
    self.plot()
    plt.savefig(path + fname)

```

Описати аналогічним чином клас DrunkardND, який моделює випадковий шлях у n-вимірному просторі та зробити аналог класу Drunkard2D його наступником. Для показу розташування частинок виконувати проекцію n-вимірного простору на деяку площину.

Змоделювати процес розповсюдження молекул газу у замкненій області у n-вимірному просторі. Показати цей процес у вигляді відео (анімації).

T20.31 В умовах завдання T20.30 (реалізувати клас DrunkardND) розв'язати наступну задачу. Молекули двох газів розташовані у сусідніх частинах прямокутної області, які поділяються стінкою. Потім стінку прибирають та молекули починають рухатись за правилами випадкового шляху.

Змодельовати рух молекул протягом визначеної кількості кроків. Показати цей процес у вигляді відео (анімації), зобразивши молекули різних газів різними кольорами.

T20.32 В умовах попереднього завдання T20.30 (реалізувати клас DrunkardND) розв'язати наступну задачу. Змодельовати рух множини частинок у одновимірному просторі, починаючи з точки 0. Провести ряд випробувань для визначеної кількості кроків: 10, 100, 1000, ... Побудувати графіки залежності максимальної та середньої відстані, на яку віддаляються частинки, в залежності від кількості кроків. Використати звичайну та логарифмічну шкалу.